

vzdělávání (přímo v hodinách), nejméně naopak při vyhodnocování výsledků vzdělávání. Účinnost spolupráce asistentů pedagoga s vyučujícími se však různí jak mezi jednotlivými školami, tak uvnitř škol.

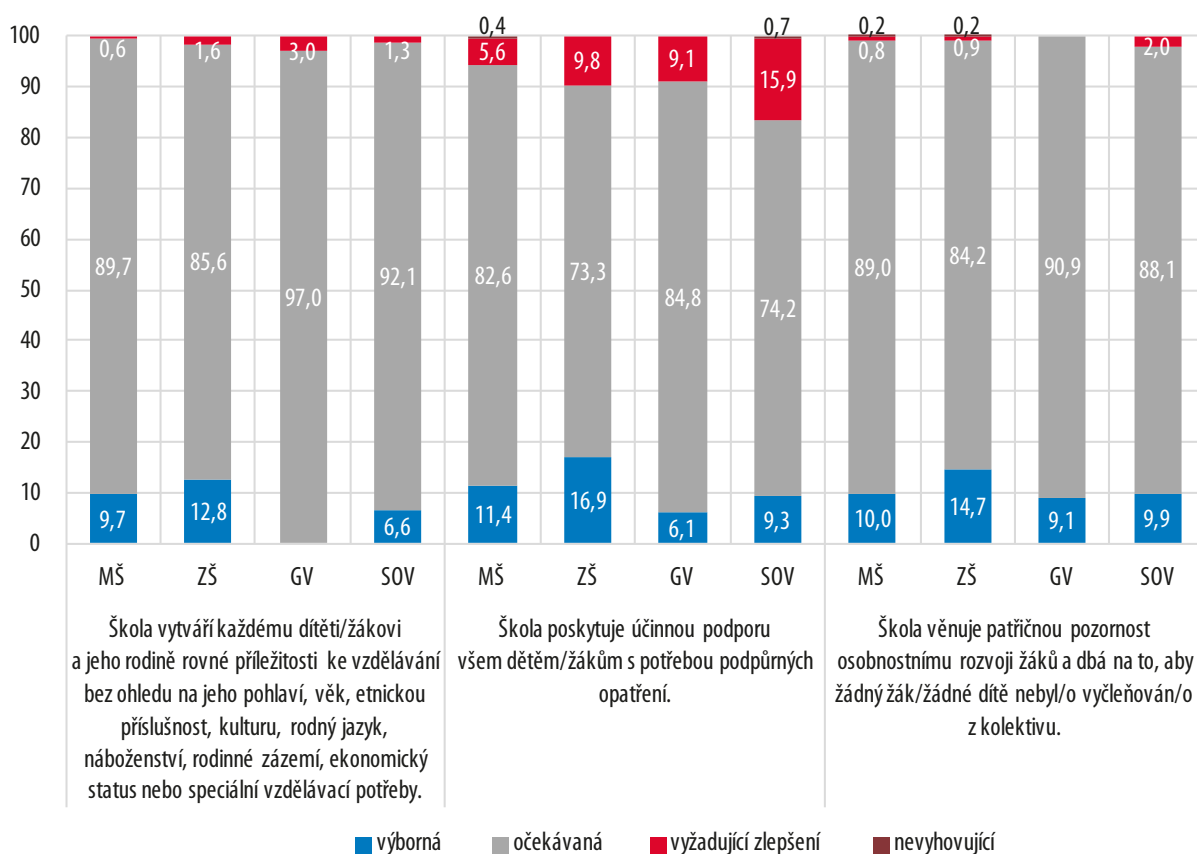
Koncept společného vzdělávání není zaměřen pouze na podporu žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, ale akcentuje „nejlepší zájem“ každého žáka, včetně žáků nadaných a mimořádně nadaných. Nadaní žáci byli přítomni pouze v přibližně ve čtvrtině hodin v základních školách a pětina hodin ve středních školách. Vhodná podpora těchto žáků byla zaznamenána zhruba ve dvou třetinách hodin, kde byli přítomni. Podobná míra podpory byla pozorována u mimořádně nadaných žáků, jejich přítomnost však byla zjištěna ve výrazně nižším podílu hodin (2,2 %, resp. 1,2 % hodin). Nadané děti byly podporovány přibližně ve třech čtvrtinách hospitací, přičemž hospitací, kde byly identifikovány nadané děti, bylo velmi málo (1,6 %).

Nejčastější formou podpory mimořádně nadaných žáků byla podle ředitelů podpora účasti na soutěžích a olympiádách, střední školy také často podporovaly účast mimořádně nadaných žáků na zahraničních akcích a pobytech a spolupracovaly s vysokými školami, zatímco základní školy častěji uplatňovaly speciální metody, postupy, formy a prostředky vzdělávání. V mateřských školách byl nejčastěji uplatňován individuální přístup a diferenciací úkolů.

Česká školní inspekce v oblasti rovných příležitostí hodnotí tři kritéria (viz graf č. 7).

Graf 7

Podpora dětí a žáků při vzdělávání (rovné příležitosti) – podíl škol (v %)

Jak již bylo uvedeno výše, prostor pro zlepšení byl v mateřských, základních i středních školách shledán především v oblasti poskytování podpůrných opatření všem dětem a žákům, které je potřebují. V ostatních kritériích byly školy hodnoceny převážně pozitivně.

Mezi silnými stránkami škol v oblasti rovného přístupu, které se týkaly 20 % mateřských,